

Leder for Stavanger: Anja W. Fremo. Tlf. 976 55 384. Epost: stavanger@aftenbladet.no

DRØSET

Vanskeligt å tella folk

EG BEGRIBE ikkje at det ska vera så jysla vanskelig å tella folk. Nå tenke eg ikkje på sanna folketelling så de hadde for omtrent 2008 år siden i Galilea. Då va det jo for så vidt greit. For då måtte adle møda opp, kver te sin by, også va der ein eller aen så telde de, og skreiv de inn i ein store bog.

Nei, eg tenke på å tella folk, sanna heilt alminneligt, ein, to, tri..., når folkå e samla på ein plass. Det e jo bare å tella beinå og dela på to, å tella både armar og bein og dela på fira, eller tella håvene og dela på tri.

Eg har mange år bag meg i denne jobben, hvis du i det heila tatt kan kalla det å skriva i aviså for ein jobb. Men eg har lert meg at sanna så meg, sjornalistar allså, ikkje e godvenner med tal. Millioner og milliarder går for det sama. Me leve itte regelen om at faktorenes orden e likegyldige, og det sama e antallet faktorer. Og kommaer e bare et heft. Akkorat så noter, når du ska synga.

EIN TIDLIGARE kollega, Ingvar Molauget hett an, sa det sanna: «Matematikken har øyelaagt mange heimar». Eg støtt an voldsomt i det synspunktet der.

Men det va allså det der med å tella folk. Forrige torsdag va der ein flotte markering på Torjå, for fred i Midt-Østen. Mange va møtt opp, og mange hadde faklar. Det e alltid kjekt å få veda kor mange så e med på flotte og kjekke ting. Derfor va sjornalistaner fra aviser, radio og fjernsyn opptatte av kor mange så va på Torjå den kvelden.

I Lokalen sitt fjernsyn sa de at der va 2000 sjeler på Torjå. Det sa de i radioen te Lokalen òg. I Aftenbla sto der at der va 3000 på Torjå. I RA sto der at der va 4000 på Torjå. Her e der tydeligvis någen sjornalistar så ikkje vett forskjell på ganging og deling.

FOR MANGE år siden dekte Gamle Erik og meg, fotograf Egil Eriksen allså, Samorg sitt fysisystemtog, så endte på Torjå. Han Egil tog bilde oppe fra et vindu i Torgterrassen, så me kunne se kver ein sjel så va på Torjå.

– Der va tri tusen, sa de i Samorg, så påsto at de både kunne tella, dela og ganga.

Han Egil lagte ein svere kopi te meg, så eg kunne tella kver ein sjel så heide på Samorg og Arbeiderpartiet. Der va nihondreåtti – omtrent.

Så kanskje va der tusen på Torjå forrige torsdag. Flott det òg! sveb

MAGNETKUNST: Anne Louise Stangeland lager magneter av gamle fotografi fra blader og aviser, som hun kolorerer og laminerer.

Nostalgi til salgs

Anne Louise Stangeland vil sette nostalgi på tilværelsen. Hun lager buttons inspirert av bestemor og magneter som vekker minner.

Thea Johanne Haga tekst
Fredrik Refvem foto

STAVANGER: Harry Camping, butikken i Østervåg som selger brukte klær, egenproduserte barneklær og diverse andre severdige saker og ting, skaffet seg i helgen en salgsavtale med kunstner Anne Louise Stangeland. Det var ingen lang prosess.

– Jeg kom innom og presenterte meg og noe av det jeg har laget, forteller Stangeland.

Dagen etter var buttons og magneter på plass i en salgsmontre.

– Det var fint og passe rart. Ikke dølt og masseprodusert som resten av verden er.

Slik forklarer butikkinnehaver Nina Paulsen hvorfor Stangeland passet inn i konseptet Harry Camping.

Tidligere har Stangeland solgt produktene sine blant annet på markedet på Tou Scene.

BESTEMOR PÅ BUTTON: «Der var en kold vind». Det er ett av budskapene kunstneren har trykket med buttonsmaskinen som hun kjøpte på en lekebutikk en tid tilbake.

– Jeg er inspirert av bestemor. Jeg snapper opp morsomme vendinger og bruker dem i kunsten min, forklarer hun.

Det var da idémakeren var i Oslo uten foreldrene første gang i slutten av tenåre-

BUTTONSKUNST: Kunstner Anne Louise Stangeland viser frem egenproduserte buttons.

ne, at hennes fascinasjon for buttons ble født.

– Der var jeg og kjøpte buttons av Ole Kopreitan, «buttonsmannen» på Karl Johan, forteller hun.

Og nå sitter hun, 20 år senere, ved det gule respatexbordet på kjøkkenet og tar opp konkurransen med sin gamle helt.

MAGNETER OG BOKMERKER: – En venninne kom og sa at hun bare kjøpte buttons av meg for å være snill. Hun brukte egentlig ikke buttons, forteller Stangeland.

Men kjøleskapsmagneter ville hun gjerne ha. Og at det er en nyttig ting kan ingen komme fra. Slik hadde det seg at hjem-

mesnekreren også begynte med magnetproduksjon.

– I slekten min har vi en sterk tendens til å samle på papir og utklipp, forteller hun.

Og det får hun nytte av nå. Gamle bilder av pinup-piker og tykke postbud blir kolorerte og laminerte og omgjort til magneter.

Hun har i det siste også involvert seg i bokmerkebransjen. Gamle Anthon Berg-papir blir skinnende rammer rundt bilder av Kielland, Nietszche og «Piken med perleøredobbene».

DEN SJARMERENDE HVERDAGEN: – Det vi ser i dagliglivet kan irritere oss, men tiden gjør at vi kan se disse irriterende tingene på nye måter, tror Stangeland.

Kunstneren nevner DDR-design og melkekartongmønstre.

– Har vi litt fantasi kan fortiden bli hva vi vil den skal være, mener hun.

Da hun var liten gikk hun ofte rundt i gamle kjoler og drømte om gamle dager.

– Det var en form for virkelighetsflukt, tror Stangeland.

For å unngå sødmefellen man kan falle i når man har å gjøre med den tapte tid, tar kunstneren iblant i bruk politisk satire.

– Jeg har planer som involverer ordfører Sevland, røper hun.

thea.johanne.haga@aftenbladet.no

DRØMMEMANN: – Harry Camping er drømmemannen. Han ser ut som en helt, og han setter opp teltet og fyrer i primusen mens jeg sitter på en stubbe og ser på, sier innehaver av butikken Harry Camping i Østervåg, Nina Paulsen.